

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 15 października 2015 r. (data prezentaty) W. R., działając poprzez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o obniżenie alimentów ustalonych wyrokiem rozwodowym Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 12 maja 2012 r., sygn. akt XXIV C 111/12) na rzecz małoletniej córki M. R. z kwoty po 3 000 zł miesięcznie do kwoty po 1 500 zł miesięcznie, płatnych do dnia 10-tego każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 01 października 2015 r. oraz o obniżenie powyższych alimentów z kwoty po 3 000 zł do kwoty po 1 500 zł za okres od 01 października 2014 r. do 30 września 2015 r. (pozew – k. 1-6).

Pismem z dnia 07 marca 2016 r. (data wpływu) przedstawicielka ustawowa małoletniej pozwanej S. R. złożyła odpowiedź na pozew, w której wniosła o oddalenie powództwa w całości (odpowiedź na pozew – k. 225-228).

Na rozprawie w dniu 07 grudnia 2016 r. pełnomocnik powoda poparł powództwo w całości. Pełnomocnik pozwanej wniósł o oddalenie powództwa w całości (protokół rozprawy z dnia 07 grudnia 2016 r. – k. 308).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia M. R. urodziła się w dniu (...) (odpis skrócony aktu urodzenia – k. 7 dołączonych akt XXIV C 111/12). Bieżący obowiązek alimentacyjny został ustalony wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 11 maja 2012 r., który został wydany w sprawie o sygn. akt XXIV C 111/12 na kwotę po 3 000 zł miesięcznie (wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 11 maja 2012 r. – k. 34-35 dołączonych akt XXIV C 111/12).

Ówczesna sytuacja stron wyglądała następująco:

Powód W. R. miał 36 lat. Pracował w C. Agricole Polska z wynagrodzeniem wynoszącym około 30 000 zł miesięcznie brutto, 23 000 – 25 000 zł netto. Mieszkał z synem, który był na jego utrzymaniu. Na rzecz drugiego syna łożył alimenty w wysokości 500 zł. Godził się na płacenie alimentów w kwocie po 3 000 zł miesięcznie (k. 32 dołączonych akt XXIV C 111/12).

Małoletnia pozwana M. R. miała 2 lata i 7 miesięcy. Jej koszty utrzymania S. R. szacowała na kwotę około 4 000 zł miesięcznie (k. 32 dołączonych akt XXIV C 111/12).

Przedstawicielka ustawowa małoletniej pozwanej S. R. miała 30 lat. Mieszkała w mieszkaniu stanowiącym jej odrębny majątek. Pracowała w szpitalu i robiła specjalizację. Zarabiała około 3 500 zł miesięcznie (k. 31-32 dołączonych akt XXIV C 111/12).

Aktualnie sytuacja stron wygląda następująco:

Powód W. R. ma 40 lat. Mieszka wraz z narzeczoną, która ponosi wszelkie koszty związane z utrzymaniem lokum (zeznania W. R. z dnia 18 kwietnia 2016 r. – k. 222). Na podstawie zawartego z matką powódki porozumienia utrzymuje kontakty z małoletnią pozwaną (porozumienie – k. 10-12). W dniu 22 marca 2013 r., na podstawie porozumienia stron, zakończył stosunek pracy z firmą (...) S.A. (...) Bank (...) S.A. W 2012 r. jego dochód w ramach pracy dla (...) Bank (...) S.A. wyniósł 197 554,63 zł, zaś dla (...) Finanse S.A. – 158 592 zł (porozumienia z dnia 22 marca 2013 r. – k. 13-13v, 14-14v; informacja o dochodach – k. 15-15v; 16-16v). Współpracował również z firmą (...) S.A. Jego dochód z tego tytułu w roku 2014 wyniósł 106 748 zł (informacja o dochodach – k. 28-28v). Od dnia 01 kwietnia 2015 r. do końca lutego 2016 r. współpracował, w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, z firmą (...) sp. z o.o., z czego otrzymywał zryczałtowane wynagrodzenie w wysokości 11 200 zł netto (umowa o współpracę – k. 24-27; informacja z (...) k. 29; zaświadczenie z dnia 03 lutego 2016 r. – k. 116). Obecnie pracuje w firmie GRUPA (...) sp. z o.o. sp. k. jako Dyrektor Sprzedaży Produktów F. z wynagrodzeniem wynoszącym 12 000 zł brutto, 3 363,69 zł netto (po dokonaniu potrąceń). Umowa powoda z firmą GRUPA (...) sp. z o.o. sp. k. obowiązuje do końca grudnia 2016 r. W. R. we wrześniu 2016 r. zamknął prowadzoną działalność gospodarczą (zaświadczenie o zarobkach z dnia

15 września 2016 r. – k. 261; zeznania W. R. z dnia 07 grudnia 2016 r. – k. 307-308; rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem – k. 309; wypis z (...) k. 310).

Powód, oprócz małoletniej pozwanej, posiada również dwójkę dzieci z pierwszego małżeństwa, na które – od 01 czerwca 2015 r. – łoży alimenty w łącznej wysokości po 3 000 zł miesięcznie. Utrzymuje z nimi kontakt.

Splaca on kredyt hipoteczny w wysokości 255 892,02 franków szwajcarskich, jaki został zaciągnięty w (...) Bank (...) S.A. w dniu 19 stycznia 2006 r. Obecnie mieszkanie to jest wynajmowane za kwotę 4 200 zł, która przeznaczona jest na jego utrzymanie oraz spłatę raty kredytu w wysokości 3 500 zł (umowa o kredyt hipoteczny – k. 34-40; zeznania W. R. z dnia 18 kwietnia 2016 r. – k. 221-222).

Posiada zaległości w spłacie alimentów na rzecz małoletniej pozwanej. Na dzień 13 września 2016 r. wynosiły one łącznie 29 877,94 zł wraz z odsetkami w kwocie 682,84 zł. Największa wyegzekwowana kwota wynosiła około 7 000 zł (informacja o stanie zaległości w sprawie egzekucyjnej – k. 268; zeznania S. R. z dnia 03 października 2016 r. – k. 291). Decyzją z dnia 25 sierpnia 2016 r. Naczelnik Urzędu Skarbowego W. – M. rozłożył na raty zapłatę zaległego podatku dochodowego od osób fizycznych za 2015 r. (decyzja z dnia 25 sierpnia 2016 r. – k. 262-267).

Jego łączny dochód w 2014 r. wyniósł 123 572,71 zł, zaś w 2015 r. – 91 417,81 zł (deklaracja podatkowa za 2014 r. – k. 117-118; deklaracja podatkowa za 2015 r. – k. 270-284).

Małoletnia pozwana M. R. ma 7 lat. Uczy się w szkole publicznej (zeznania S. R. z dnia 03 października 2016 r. – k. 291). Uczęszcza na rehabilitację, której koszt wynosi od 130 do 180 zł. Jest również konsultowana przez ortopedę z powodu wad postawy i psychologa w związku z zaburzeniami emocjonalnymi w postaci lęku przed separacją oraz reakcji na stroni i zaburzenia adaptacyjne. Łączne koszty rehabilitacji i terapii wynoszą 1 600 zł miesięcznie (faktury VAT – k. 127-131; wywiad lekarski z dnia 23 lutego 2016 r. – k. 134; zeznania M. K. z dnia 04 marca 2016 r. – k. 144; opinia psychologiczna z dnia 03 marca 2016 r. – k. 186-187; zeznania S. R. z dnia 03 października 2016 r. – k. 291). W ramach zajęć dodatkowych małoletnia uczęszcza na taniec, ceramikę i język angielski (zeznania M. K. z dnia 04 marca 2016 r. – k. 144; potwierdzenie dokonania przelewów – k. 210-212). Jej aktualne koszty utrzymania są przez matkę wyceniane na kwotę około 5 000 – 5 500 zł. Na kwotę tę składają się: żywienia – 700 zł; ubrania – od 500 do 700 zł; kosmetyki – od 100 do 150 zł; leki – 50 zł; świetlica wraz z radą rodziców – 100 zł za rok; wyjścia do teatru i wycieczki – od 30 do 50 zł; basen – 740 zł za 6 miesięcy; zajęcia plastyczne – 69 zł; zajęcia z chemii – 103 zł; język angielski – 190 zł; opiekuna – od 800 do 1 000 zł; stomatolog – 50 zł; teatr, łyżwy, wycieczki rowerowe, kino, urodziny – 300 zł (zeznania S. R. z dnia 03 października 2016 r. – k. 291-292).

Przedstawicielka ustawowa małoletniej pozwanej S. R. ma 35 lat. Mieszka tylko z małoletnią pozwaną. Pracuje w Instytucie (...) w W. jako starszy asystent, ze średnim sześciomiesięcznym wynagrodzeniem wynoszącym 3 876,20 zł. Prowadzi również specjalistyczną, prywatną, praktykę lekarską, z której otrzymała w roku 2015 dochód w wysokości 41 019,21 zł (zaświadczenie – k. 107, 108; zeznania M. K. z dnia 04 marca 2016 r. – k. 145; zeznania S. R. z dnia 03 października 2016 r. – k. 291). Jako miesięczne koszty utrzymania wskazuje: czynsz – 1 000 zł, prąd – 300 zł, opłata za TV i telefon – 150 zł. Splaca również kredyt hipoteczny w kwocie 650 000 zł, zaciągnięty w lipcu 2015 r. Miesięczna rata kredytu wynosi 3 000 zł. Przedstawicielka ustawowa pozwanej posiada mieszkanie, które wynajmuje za kwotę około 1 600 zł (zeznania S. R. z dnia 03 października 2016 r. – k. 291, 293).

W roku 2014 jej łączny dochód wyniósł 108 840,39 zł (deklaracja podatkowa – k. 109-114).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach niniejszej sprawy, jak również zeznań świadków: M. K. (k. 144-145) oraz powoda W. R. (k. 221-223, 307-308) oraz przedstawicielki ustawowej małoletniej pozwanej S. R. (k. 290-293), jak również dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy rozwodowej XXIV C 111/12.

Sąd dał częściowo wiarę fakturom VAT przedstawionym jako potwierdzenia dokonania opłaty za rehabilitację małoletniej pozwanej, należy bowiem w tym zakresie podzielić stanowisko wyrażone przez stronę powodową. W

pozostałym zakresie Sąd dał wiarę dokumentom oraz zeznaniom świadków i stron. Były one bowiem spójne oraz przedstawiały całościowo obraz sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się (§ 3 w/w art.).

Jak stanowi natomiast treść art. 135 § 1 i 2 k.r.o., zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego. W takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokojone, wyznacza treść art. 96 k.r.o., według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je do pracy dla dobra społeczeństwa. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb materialnych, jak i duchowych, także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego) według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Rodzice są obowiązani zapewnić dziecku podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Uznanie za usprawiedliwione potrzeb poza zakresem wymienionych, zależy już tylko od osobistych cech dziecka oraz od zamożności i przyjętego przez zobowiązanego modelu konsumpcji.

Zmiana obowiązku alimentacyjnego, zgodnie z art. 138 k.r.o. możliwa jest w razie zmiany stosunków tzn. wtedy, gdy zmianie ulegają uzasadnione potrzeby uprawnionego albo możliwości zarobkowe zobowiązanego. Zmiana taka musi jednak być istotna.

W ocenie tutejszego Sądu powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Niewątpliwym jest, że od dnia ostatniego wyroku, w którym uregulowano wysokość obowiązku alimentacyjnego powoda, nastąpiła istotna zmiana w rozumieniu art. 138 k.r.o., która uzasadniałaby obniżenie obowiązku alimentacyjnego powoda do kwoty po 1 500 zł miesięcznie, zgodnie z powództwem. Pozostałe uzasadnione potrzeby pozwanej winna zaspokajać jej matka, która również posiada ku temu odpowiednie możliwości finansowe. Zaznaczyć w tym miejscu należy, że to każde z rodziców winno pokrywać koszty utrzymania dziecka.

W toku postępowania dowodowego, Sąd dokonał weryfikacji kwoty około 5 000 zł, jaka została przedstawiona przez przedstawicielkę ustawową małoletniej jako koszty utrzymania. W ocenie Sądu jest ona zawyżona. Strona pozwana nie wykazała bowiem w wystarczający sposób zasadności tej kwoty, zaś usprawiedliwione koszty utrzymania dziecka jakie zostały wskazane na rozprawie, biorąc pod uwagę stopę życiową rodziców, kształtują się na poziomie około 3 000 zł. Na kwotę tę składają się koszty: czynszu – 500 zł, prąd – 150 zł, opłaty za TV i telefon – 75; wyżywienie – 700 zł; ubrania – 500 zł; kosmetyki – 100 zł; leki – 50 zł; świetlica wraz z radą rodziców – 100 zł za rok; rozrywka – 300 zł; zajęcia plastyczne – 69 zł; język angielski – 190 zł; chemia – 100 zł; stomatolog – 50 zł. Sąd nie uwzględnił kosztów związanych z leczeniem ortopedycznym oraz terapiami u psychologa. Strona powodowa nie wykazała bowiem, że są to rzeczywiste i konieczne kwoty związane z utrzymaniem dziecka. Zaznaczyć bowiem należy, że alimenty mają służyć zaspokojeniu uzasadnionych potrzeb osoby uprawnionej. Orzekając zatem o alimentach, Sąd ocenia aktualne i realne potrzeby dziecka.

Oceniając obecną sytuację zarobkową powoda, Sąd doszedł do przekonania, że pozwany jest w stanie partycypować w kwocie po 1 500 zł w kosztach utrzymania córki. Zaznaczyć w tym miejscu należy, że niewątpliwie nastąpiła zmiana w jego obecnej sytuacji majątkowej. Zmniejszeniu uległy bowiem jego zarobki. Jego sytuacja majątkowa uległa zatem znacznemu pogorszeniu. Podkreśleniu zasługuje fakt, że powód wykazuje starania w znalezieniu pracy, aby móc regularnie łożyć na małoletnią pozwaną alimenty.

Oceniając sytuację majątkową matki pozwanej Sąd ustalił, że jej sytuacja finansowa jest znacznie lepsza od sytuacji finansowej powoda. Przedstawicielka ustawowa małoletniej zakończyła bowiem specjalizację, jest wykwalifikowanym lekarzem, który oprócz pracy na etacie prowadzi również praktykę prywatną.

Mając powyższe na uwadze, aktualne uzasadnione potrzeby pozwanej, możliwości zarobkowe jej rodziców uzasadniają obniżenie alimentów do kwoty po 1 500 zł miesięcznie jak w punkcie 1 wyroku.

W pozostałym zakresie powództwo należało oddalić jako nieuzasadnione. Zaznaczenia bowiem wymaga fakt, że powód w okresie od 01 października 2014 r. do 30 września 2015 r. podejmował prace zarobkowe, które umożliwiały mu łożenie alimentów w wysokości ustalonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 11 maja 2012 r. Podejmował bowiem w tym okresie pracę w firmach (...) S.A. jak również współpracował z firmą (...) sp. z o.o. i osiągał z racji tych prac miesięczne dochody w znacznej wysokości. Posiadał zatem możliwości zarobkowe i majątkowe, które pozwalałyby mu w ówczesnym okresie na łożenie alimentów na rzecz małoletniej pozwanej we wskazanej w wyroku rozwodowym wysokości.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w punkcie 2 wyroku.

O kosztach postępowania sądowego, Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c., zgodnie z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami, zaś o kosztach zastępstwa procesowego na podstawie art. 100 k.p.c., stosownie do którego w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron (bez pouczenia).